

Szegedi Ünnepi Hetek, 1964

Hajnaltól késő estig...

Pillanatképek a vasárnapi kishatárforgalomról

Szeged idegenforgalmát a röskei vasútállomáson és az országúti átkelőhelyen, közvetlenül a két sorompó között lehet érzékelni leginkább. Szinte le sem eresztik a sorompókat, oly gyorsan követi egyik jármű a másikat.

Vasárnap reggel van, alig múlt 6 óra. Az IBUSZ és az Idegenforgalmi Hivatal tisztviselői, a vám- és határőr tisztek mégis fáradtnak látszanak. Igen, hiszen éjjeltől reggel öt óráig is éppen elég dolguk akadt: körülbelül száz gépjármű érkezett Jugoszláviából. A reggeli órákban pedig még jobban megelégnél a forgalom és egész nap egyre növekedett.

Pár perces ügyintézés

Újvidékről és Szabadkáról különautóbuszok hozták a vendégeket, a mi oldalunkról pedig magyar autóbuszok szállították őket Szegedre. A fogadtatás valóban olyan, mint ahogy a magyar és szerb feliratú transzparensen olvasható: „Szeretettel köszöntjük jugoszláv vendégeinket.”

Az ügyintézés alig pár percig tart, s máris magyar földre lép Angelika Fidlocki, András Donji, Petur Sarcevik. Nyelvi nehézségek miatt természetesen tőlük bajosabb kérdézősködni. Szabó József, kishegyesi mechanikus azonban gyorsan és otthonosan intézi a pénzügyeket és egy kis beszélgetésre is megáll az IBUSZ és az Idegenforgalmi Hivatal pavilonjánál. Mint kiderül, a beszédes mechanikus még soha nem járt Szegeden. Stefan Rádivy szabadkai cipész kisparos viszont, aki valamikor mint birkózóbajnok ismert volt az egész Vajdaságban, nem először látja Szegedet. Még olyan üzletféllel is találkozott, már közvetlenül a határnál, aki Jugoszláviában járva éppen nála rendelt cipőremeket.

„Csak átöltözni megyek...”

Aztán jönnek sorra a többiek, egész szerb és magyar családok és a hosszú névsorból csak néhányat ragadunk ki találomra: Vladimir Gubas, Aleksander Markovic, Serotie Savic, Dragana Kribokuca, Jozsif Kraus. S míg az ő adminisztrációs ügyüket intézik, egy visszafelé utazó vendégre leszünk figyelmesek a határállomás büféjében. Sánta Puszta Lajos, az újvidéki rádió énekeese maradék pénzén vásárol szegedi képeskönyvet és barackpálinkát.

— Enélkül nem lehet haza menni — mondja, majd azonnal hozzá is teszi: — Igaz, ugyan, hogy éppen csak hazaszaladok Újvidékre, át-

öltözni... Kedden újra visszajövök, hogy megnézzem a Kisbojtárt. Az Aida nagyon jó „gusztust” csinált, igazán mondom, még most is a hatása alatt vagyok, és ezt a szép előadást sohasem felejtetem el.

Az első magyar pénz

A szegedi ismerősök a „senkiföldjéig” kísérik a jókedvű énekest, aki átmenőben is ismerősökkel találkozik. Harmath Pált és feleségét köszönti, akik Újvidékről tartanak Szegedre. Mikor készen vannak a pénzváltással, a férfi jól megnézi a bankjegyeket. Nem mintha hamis pénzt keresne közöttük...

— Csak úgy kíváncsiságból... Hogy eligazodjak velük a vásárlásnál. Nem látam még magyar papírpénzt...

És újra jön az autók, motorkerékpárok és kerékpárok hosszú sora. Van, aki pár kilométerről gyalogosan vágott az útnak, járműre sem várt, mert így előbb ideért. Branco Rajkovic, Vaja Bogdanovic, Szvetozar Parabuczki, Sisa István nyújtja át iratait a határőrtiszteknél. A vendégek között nem egy van, akit a határ innenső oldalán rokonok, barátok, ismerősök várnak. Dobó Vincze, a mórakalmi Petőfi Tszcs tagja például édesanyja elé jött, aki Horgosról utazott hozzá, Sándor Vilmos tiszaszigeti lakos pedig a nagybátyját leste az érkező hosszú sorban.

Hogy fogytán ne legyen a pénz

A sok utas természetesen pénzt is cserél az IBUSZ-pavilonnál, s ahogy fogy a százforintosok kötege, úgy sora-

Mit írnak a hazai lapok?

A Nógrád írja Üdvözlét Szegedre című cikkében:

„...Szeged, a szegediek ragyogó példáját adják az őszinte, szívből jövő, igazi magyar vendéglátásnak. Az ország fővárosában, a Balaton mellett, s más idegenforgalmilag fontosabb helyeken szerzett másfajta tapasztalatok birtokában azt lehet mondani: nem ártana ilyen alkalmakkor tanulmányutakat szervezni Szegedre a vendéglátóipar és a kereskedelem másutt dolgozó szakemberei részére”.

„...a Szegedi Szabadtéri Játékok már nem szegedi, hanem országos jellegű rendezvény. Ugyanakkor a méreteket, a szervezetséget és a helyi sajátosságokat is tekintve, ma még egyedülálló hazánkban”.

A Petőfi Népében olvashatjuk:

„Aki ezekben a napokban Szegedre látogat, nemcsak a játékok kiemelkedő művészi eseményt nyújtó előadásaiiban gyönyörködhet, hanem megtalálhatja a tiszai fürdés mellett a könnyebb szórakozást nyújtó látványosságokat is”.

Lődi Ferenc

(Liebmann B. felv.)

Szenegál belgrádi nagykövete a szabadtéri játékok idején vasárnap már másodszor utazott Szegedre és másodszor tekintette meg az Aidát. Elhozta magával feleségét is. Felvételünk a szünetben készült a szenegáli diplomataról, amint éppen Emánuel Abbabió Tetteh Szegeden tanuló ghanai diákkal beszélget, aki népviseletben érkezett az előadásra.

Nyugat-afrikai újságíró-delegáció Szegeden

Mint közöltük, a Külügyminisztérium sajtóosztályának meghívására nyugat-afrikai újságírók egy csoportja látogatott hazánkba. Hétfőn az újságíró-delegáció háromnapos látogatásra Szegedre érkezett. A delegáció tagjai: Bonkane Chouaibou, az Essor című mali lap szerkesztője, Henry Alphonse Mendy, a szenegáli tájékoztatási minisztérium igazgatója, Djiboh Camara, a guineai Horoya című lap szerkesztője és Sory I. Camara, a guineai rádió munkatársa.

A delegációval együtt uta-

zott Szegedre az ugyancsak a Külügyminisztérium meghívására hazánkban tartózkodó José Desmaret, a brüsszeli La Cité című napilap igazgató-szerkesztője.

Az újságíró vendégek délután a szegedi újságíróklubban találkoztak a Dél-Magyarországi, a Csongrád megyei Hírlap és a Magyar Távirati Iroda Csongrád megyei szerkesztőségének vezetőivel, majd megkezdtek látogatásaikat, amelynek végén, szerdán este a Kisbojtár előadásait tekintik meg a szabadtéri játékokon.

Szerdán jubileum

Hét és fél ezren ünnepelték az Aida búcsúelőadását — A Kisbojtár a felújított játékok századik előadása

Vasárnap tartották a Szegedi Szabadtéri Játékokon az idei évad kétségtelenül legkiemelkedőbb produkciójának, az Aidának a búcsúelőadását. Az ünnepi hetek kimagasló művészeti eseményére teljesen zsúfolt ház, hét és fél ezres közönség sereglett össze. Az eső ezúttal is kerülgette a Dóm tere, mintha csak kifejezetten az Aidára akart volna felhőket vonni a természet, ugyanis az időjárás ezzel a produkcióval volt legkegyetlenebb. A bemutató kezdési idejét mintegy két órával toltta el, s vasárnap is megért az ég a második felvonás elején. A közönség és a művészek azonban nem tágtítottak, jól elviselték a zavaró kis epizódot, s végül a művészi élmény mégis teljes lett.

Az idei fesztiválon ez a vasárnap volt a legforgalmasabb, s ezen a hét végén érkezett legtöbb vendég az ország más vidékeiről és külföldről. Így ország-világ előtt búcsúztak az Aida művészei, akiket előadás után különösen hosszan ünnepelt a közönség és virágsokrokkal köszöntött a szabadtéri játékok igazgatósága.

A Szegedi Szabadtéri Játékok műsorában még két előadás van hátra: a Kisbojtár augusztus 19-i bemutatója és 20-i előadása, a Magyar Állami Népi Együttes vendégszereplésében. Egy korábbi „magánstatisztikát” közreadva úgy tájékoztattuk

Képeinken

A Kisbojtár kiveszi a nyuszi lábából a tuskét. Gyurján József, Laczkó Mária és Mészáros Jolán (fent).

Cigánytánc az első felvonásból. Szólista: Váradi Gyula (középen).

A kórus bevonulása a látványos lakodalmi jelenethez az első felvonásban (lent).

(Somogyi Károlyné felvételei)